

ster, og virksomhedens ledelse må påvise det ekstraordinære i forholdene, hvis de skal komme til udtryk gennem de ekstraordinære poster. Usædvanlige forhold kan være forhold, som forvrider udsagn om selskabets drift eller forringer muligheden for sammenligninger med hensyn til resultat og egenkapital. Der kan f.eks. være tale om større engangsindtægter eller -omkostninger. Se kravet i forslaget § 77 om omtale af usædvanlige forhold, der kan have påvirket indregningen eller målingen.

Bestemmelsen implementerer 4. direktivs artikel 29, stk. 1.

#### Til § 31

Efter *forlaget* § 31 skal bestyrelsens forslag til fordeling af årets resultat placeres i tilknytning til resultatopgørelsen. Beløbet skal tillige klassificeres som en særlig post i egenkapitalen. Sidstnævnte gælder tilsvarende for renter, hvis beløb er afhængig af udbyttets størrelse.

Efter gældende lovs § 56, stk. 6, er der valgfrihed mellem at placere forslaget i tilknytning til balancen eller resultatopgørelsen, hvis ikke det placeres i årsberetningen. Forslået udbytte skal efter gældende ret endvidere indregnes som en gældspost i balancen.

*Forslagets* § 48 giver fortsat mulighed for – uanset definitionen på forpligtelser, men tilladt af 4. direktivs artikel 6 – at indregne forslag til udbytte som en forpligtelse i balancen. Efter den seneste ajourføring af IAS 10 er denne metode ikke længere tilladt internationalt.

Uanset valg af metode, må fordelingen af årets resultat ikke indgå i selve resultatopgørelsen, da fordelingen ikke er en omkostning, jf. forslaget § 49, stk. 3.

#### Til § 32

I lighed med gældende årsregnskabslovs § 64c foreslås det tilladt, at små og mellemstore virksomheder, hvis særlige konkurrencemæssige forhold tilsiger det, kan sammendrage visse poster i resultatopgørelsen, så nettoomsætningen derved ikke vises. Bestemmelsen implementerer 4. direktivs artikel 27, jf. artikel 12. Baggrunden for at udelade en så væsentlig oplysning af resultatopgørelsen er, at oplysning om nettoomsætningens størrelse og de tilhørende produktionsomkostninger traditionelt anses for at kunne skade virksomheden i sin konkurrence med andre virksomheder.

Undtagelsesmuligheden har været misbrugt, fordi virksomheder tilsyneladende har undladt nøjere at vurdere, hvad der skal til, for at den konkrete virksom-

hed risikerer at lide skade i konkurrencemæssig henseende. I mange tilfælde er undtagelsen derfor blevet benyttet uretmæssigt.

Det fremgår af Regnskabsrådets rapport afsnit 10.4.1, at oplysning om nettoomsætning m.v. er af så væsentlig betydning, at oplysningen kun skal kunne undlades, hvis virksomheden virkelig kan påvise, at oplysningen reelt kan være til skade for virksomhedens afsætningsmuligheder og indtjening. En henvisning til mulige fremtidige konkurrenter, som slet ikke eksisterer på markedet i dag, er f.eks. ikke tilstrækkelig. En monopolvirksomhed vil derfor ikke kunne benytte undtagelsen.

Det er vanskeligt at forestille sig, at mere end et fåtal af virksomheder retmæssigt vil kunne benytte undtagelsen, eftersom virksomhedens stilling i konkurrencemæssig henseende først og fremmest afgøres af virksomhedens egen effektivitet. Konkurrenter vil dog kunne spore virksomhedens fortjenstmargen i et marked, hvor der er få konkurrenter. Her kan det være berettiget at sammendrage posterne.

Ofte ligger virksomhedens konkurrenter inde med omtrentlige oplysninger om dens nettoomsætning. Er der formodning herfor, kan oplysning herom i årsrapporten næppe skade virksomheden og kan derfor ikke udelades.

Revisor skal ved sin revision kritisk efterprøve ledelsens opfattelse af reel og påviselig skade.

#### Til § 33

Forslagets § 33, stk. 1 og 2, fastsætter kriterierne for indregning af aktiver og forpligtelser i balancen, og implementerer dermed dele af 4. direktivs artikel 9 og 10. Bestemmelsen fastslår, at aktiver og forpligtelser, der opfylder definitionen i bilag 1, C, nr. 1 og 5, kun skal og må indregnes i balancen, hvis værdien heraf kan måles pålideligt. Dette stemmer overens med forslaget § 12, stk. 3, om kvalitetskravene til årsrapporten. Kravet om pålidelighed begrænser derved de aktiver og forpligtelser, der tillades medtaget i balancen.

Hverken definitionen på aktiver eller indregningskriterierne i *stk. 1* stiller krav om ejerskab til aktivet som betingelse for aktivering. I overensstemmelse med substanskriteriet i § 13, stk. 1, nr. 2, hvorefter der skal tages hensyn til de reelle forhold, og ikke blot formaliteter, vil en virksomheds faktiske kontrol over og benyttelse af et aktiv således kunne medføre aktiveeringspligt. Pligten må især forventes at få betydning for virksomheder, som har indgået aftaler om finansiel leasing. Forslaget regulerer ikke området nærmere, men kræver visse oplysninger i noterne, så regn-